

אותם עמו כל אחד ואחד. עד גשתו עד אחיו, לאותה דרגת הרוחמים, שהרי הם בן וכת. בן - (שמות ד) בני בכרי ישראל. בת - כנסת ישראל. רוח הקדש עשתה הקטנת עצמה, עד גשתו.

ביון שהגיע אליו, תבע ממנו והודיע לו צער בנייהם למטה, ושניהם נכנסים להיכל טמיר גנוז של יום הפפורים, אם שלהם, ותובעים על ישראל לכפר להם, ואז כתוב (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם וגו'. יכפר עליכם לא כתוב, אלא יכפר עליכם.

ובעת הילדים, חכמים אלו של פאן, הקדוש ברוך הוא נתן להם סודות התורה להתעטר בהם ולהתפקן (ולהשתדל) בהם, עין רעה לא שולטת עליהם בגלל עין טובה, רוח הקדש של רבי פנחס ששורה עליהם. בא רבי פנחס ונשקו. אמר, אלמלא לא באתי בדרך זו אלא לשמע דברים אלו - די לי. אשרי דרך זו שבאתי אליה.

והקדוש ברוך הוא פאן, שהספיק אתנו. ולא די אילן אחד, אלא שלשה. אבל מעין זה דמות עליונה היא אל אותו מעין טמיר ונגוז. שלשה אילנות אלו, שלשה ארזים הם שנקראים ארזי הלכנון, והם דמות שלשה אילנות גדולים, סוד האבות.

(שהספיק עמנו. מעין זה דגמת אותו מעין עליון שטמיר ונגוז. שלשה אילנות הם דמות של שלשה אילנות גדולים, סוד האבות) אשרי חלקנו באותה שעה.

הרבינו האילנות אחד על ראש רבי שמעון, ואחד על ראש רבי פנחס, ואחד על ראש רבי אלעזר. התפשטו הענפים לכל על ראשי החברים. בכה (שמח) רבי פנחס ואמר, אשרי חלקי ואשרי

אחיו, לזה הוא דרגא דרחמי, דהא בן וכת אינון. בן, (שמות ד) בני בכורי ישראל. בת, כנסת ישראל. רוח קדשא עביד אזעירו דגרמיה, עד גשתו.

ביון דמטא לגביה, תבע מיניה, ואודע ליה צערא דבנייהו לתתא. ותרווייהו עאלין להיכלא טמירא גניזא דיום הפפורים, אימא דלהון, ותבעין על ישראל לכפרא לון, פדין פתיב (ויקרא טז) פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם וגו'. אכפר עליכם לא כתיב, אלא יכפר עליכם.

והשתא הילדים, אליו חפמיין דהכא, קדשא בריה הוא יהב לון רזין דאורייתא, לאתעטרא בהו, ולאשתכללא (כ"א ולאשתדלא) בהו. עינא בישא לא שלטא עלייהו, בגין עינא טבא, רוח קדשא דרבי פנחס, דשריא עלייהו. אתא רבי פנחס ונשקיה. אמר, אלמלא לא אתינא ארחא דא, אלא למשמע מלין אלין, די לי. זפאה ארחא דא דאתינא לגבך.

וקודשא בריה הוא הכא, דאסתפם עמנא. ולא די אילנא חד, אלא תלת. אבל מעיינא דא, דיוקנא עלאה הוא, לגבי ההוא מעיינא דטמיר ונגיז. תלת אילנין אלין, תלת ארזין אינון, דאקרון ארזי לכנון. ואינון דיוקנא דתלת אילנין רברבין, רזא דאבהן. (כ"א דאסתפם עמנא. מעיינא דא, דיוקנא דהוא מעיינא עלאה דטמיר ונגיז. תלת אילנין אליו אינון דיוקנא דתלת אילנין רברבין, רזא דאבהן.) זפאה חולקנא

בההיא שעתא.

ארבינו אילנין, חד על רישיה דרבי שמעון, וחד על רישיה דרבי פנחס, וחד על רישיה דרבי אלעזר. אתפשטו ענפין, לכל סטר, על רישיהון דחברייא, בכה (כ"א חדי) רבי פנחס ואמר, זפאה חולקי וזפאין עיני דחמאן